

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Środę dnia 27 Kwietnia r. s. 1822 roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

W I L N O.

Izba powszechny Opieki gubernii Litewsko-Wileńskiej, nadesłała do Redakcyi dla obwieszczenia, co następuje:

Magistratura powszechny opieki Litewsko-Wileńskiej Gubernii mając tak własne, jakoteż u oney lokujące się z innych źródeł wpływ biorące kapitały, na mocy zostawionych dla teyże magistratury prawideł, w uprzednich leciech różnoczasowie użyczyła różnym osobom w pożyczkę summy z terminami: na rok, na dwa, na trzy i więcej lata, po upłynieniu jakowych obowiązani są opłacić one na powrót magistraturze; lecz w miejscu takowej opłaty wchodzi z prośbami w tém dniu nawet, w którym opłata summy nastąpić powinna, prosząc o zostawieniu takowej w kredycie jeszcze na czas dalszy, wtenczas kiedy powinni oświadczać w tém swe życzenia zawczasem i najmniej trzema miesiącami przed terminem, gdyż magistratura powszechny opieki przedłużenia terminu, sama przez się uczynić nie jest w mocy, a obowiązana stosownie do Naywyższego Jego Cesarskiej Mości ukazu dnia 26 stycznia 1820 roku wysłanego i przez gazetę Kurjera Litewskiego dnia 11 czerwca tegoż roku ogłoszonego, prosić na one u zarządzającego ministerium spraw wewnętrznych dozwolenia. Z tey okoliczności wykazuje się: że ci, którzy pożyczili z magistratury powszechny opieki kapitały, o takowym naywyższym ukazie nie są wszyscy świadomi, a przez to magistratura powszechny opieki w uzyskaniu od zarządzającego ministerium spraw wewnętrznych natę przedłużenia pozwolenia doświadcza niemałe zatrudnienie; zaczęła dla uniknienia onego nadal, postanowiła powtórnie przez tę gazetę wspomniany Naywyższy ukaz podać do powszechny wiadomości, jakowy co do słowa następnie kładzie się:

UKAZ RZĄDZĄCEMU SENATOWI.

Przejrzawszy przedstawienie zarządzającego ministerium spraw wewnętrznych, o sposobach dogodniejszego obrótu kapitałów, wpływających do izb powszechny Opieki, uznałem za dobrą, do prawideł w tey rzeczy wydanych, dodać następujące postanowienia:

1) Kapitały własne izb i lokacyjne, wniesione nazawsze albo z ograniczeniem czasu, w celu obrócenia procentów na dobroczynne podług przeznaczenia lokatorów przedmioty, rozdawać na pożyczkę na lat dwanaście, za opłatą w pierwszych dwóch latach procentów zwyczajnych z góry corocznie, a w następnych dziesięciu leciech po dziesiątey części kapitałów, i procentów również z góry za rok na dług pozostający, do zupełnego jego wypłacenia.

2) Takie rozdawanie kapitałów tych czynić na ewikcyą wielek, stosownie do złożonych na

ich bezpieczeństwo świadectw, podług ostatney rewizyi, na każdą duszę w rewizyi zapisaną płacić męzkiey po 150 rub. ass.

3) Z tego urządzenia wyłączyć Gruzję i gubernie: kurlandzką, inflandzką i estońską, z tego względu, że Gruzja na udzielnych jest prawach, a gubernie nad morzem bałtyckiem, po rozdzielaniu na *haki*, z osobnego urządzenia gospodarskiego tamtejszych majątków, podlegają co do rozdawania kapitałów do izb powszechny opieki należących, prawidłom sobie właściwym.

4) Podług prawideł teraz stanowiących się, czynić pożyczkę przed innemi dla tych, którzy nie jeszcze nie są winni do izby powszechny opieki tey gubernii, gdzie znajduje się majątek na ewikcyą dany.

5) Dla pożyczających, którzy, będąc rzetelnymi w opłacie procentów i kapitałów, zechcą ponowić pożyczkę swą na ośnowie prawideł wyżej zawartych w artykule 1 i 2, zostawić nato prawo do nowey pożyczki na lat 12.

6) Przy czynieniu pożyczki, w poprzedzającym artykule opisanej, majątki na ewikcyą nie inaczej przyjmować, tylko podług ostatney rewizyi.

7) Wydawanie pożyczki jakiej jednej osobie albo i różnym, ale na ewikcyą majątku należącemu do jednej, urządzić następującym sposobem:

a) Izdom powszechny Opieki mającym kapitały własne i cudze, nie mnieysze nad 500,000 rubli, oprócz tych, które się obracają w długu nieterminowym kommissyi umorzenia długów, zostawić prawo samym czynienia pożyczki do 50,000 rub.

b) Dla izb powszechny opieki mniej 500,000 rub. kapitału w bezpośredniem rozporządzeniu swém mających, położyć za obowiązek, aby wydatki swe pożyczkowe ograniczyły do 15,000 rub.

8) O pożyczkach, przewyższających summy wyżej wyrażone, przedstawiać do ministerium spraw wewnętrznych, dla wyjednania Naywyższego rozwiązania.

9) Odmiany terminów pożyczkowych nieinaczej czynić, tylko za potwierdzeniem ministra spraw wewnętrznych.

10) Szukając dla dłużników odłożenia terminów, obowiązane są izby powszechny opieki wezwać przed upłynieniem terminu pożyczki przedstawić do ministerium spraw wewnętrznych:

a) Przyczyny, dla których staranie jest o przedłużenie terminu.

b) Co stanowi ewikcyą, i czy jest ona dostatecznym zabezpieczeniem.

c) Stan summ izby czy dozwala zrobić to odłożenie terminu.

11) Kapitały czasowie do izb powszechny opieki wchodzące, jako to:

a) Apellacyjne na okup majątków i inne, od

których wszystkie procenta, na mocy potwierdzonej przeze mnie w dniu 17 lipca 1818 roku opinii rady państwa, idą na rzecz izb powszechnej opieki.

b) Składane na czas dla obrótu z procentów tak, żeby od nich na podstawie teyże opinii należał dla izby powszechnej opieki tylko 6ty procent; podzielić na trzy części, z których jedną oddawać na pożyczkę na mocy prawidła w artykule 1szym przepisanego, a dwie na jeden rok, dwa lub trzy lata, miarkując podług bliskości terminów do powrotu tych kapitałów, które są na widoku, albo podług układu obrótów kapitałów izby powszechnej opieki.

12) Kapitały, które wnoszone są przez ludzi prywatnych do izb powszechnej opieki, na podstawie prawideł pożyczkowego banku państwa i kasy składowej, dla otrzymania od nich po pięć procentów z prawem powrotu na żądanie, odtąd na przyszłość nie przyjmować, ponieważ niepewność terminu, ścieśniając obroty izb, może narazić na szkody, jeżeli nie zdołają rozrzucić lokacyi kapitałów tym sposobem do nich wchodzących; ale na miejscu tego dozwolić izbom przyjmowania cząstkowych kapitałów z opłatą 5g, chociażby lokujący zgadzali się zostawić je w izbach na trzy lata.

i 13) Wszystkie dawniejsze rozrządzenia, względem obrótu kapitałów do izb powszechnej opieki należących, równie ogólne, jak szczególne dla niektórych guberny, przez teraźniejsze postanowienia nieodmienione, zostawić w zupełnej mocy.

Na autentyku napisano własną Jego Cesarskiej Mości ręką:

A L E X A N D E R.

St. Petersburg dnia 26 stycznia 1820 roku.

Na kopii napisano: zgodnie Hrabia W. Koczubey.

Z kopiją zgodził Dyrektor Alexy Stoh.

Zgodno: Sekretarz Pietraszewski.

A U S T R Y A.

Wiedeń, dnia 19 kwietnia. Słychać (pisze gazeta berlińska *Voss*) iż główna kolumna wojska zagranicznego, przeznaczonego do Włoch, przybędzie d. 23 b. m. do Czadga w Węgrzech. Ciągnie ona na Trentszyn, Tyrnau, Prezburg, Güns, Kürnberg, do Fürstenfeld, ządą uda się do Styryi. Całe wojsko ma wynosić blisko 100,000 ludzi; w tej liczbie jest około 85,000 piechoty z stosowną artylleryą, a reszta jazdy. Wojsko to stanie przed czerwcem w okolicach Laybach.

Hrabia Chotek, gubernator Inspruku, ogłosił postanowienie, uznające Karbonarów (Węglarzy) za zdrajców kraju: dowiedziano się bowiem, iż sekta ta knuła intrygi dla zjednania sobie stronników w Tyrolu.

Słychać, iż 40stotysięczny korpus obserwacyjny austriacki stanie na granicach Wołoszczyzny, dokąd już półki z Gallicyi ruszyły. Mówią, iż całe wojsko nasze będzie na stopie wojennej, a milioya użyta zostanie do odbywania służby miejscowej.

Laybach, dnia 20 kwietnia. Skutki stoczony d. 8 b. m. bitwy pod Nowarą, przewyższyły wszelką nadzieję. Wojsko buntowników, które Ansaldo na wojsko przedniej straży, wojsko środkowe i wojsko włoskie podzielił, zostało w kilku dniach zupełnie rozproszone.

Oswobodziciele Włoch, Santa Rosa, Carail, Regis, Lisi, Salagno, i inni uciekli do Genui, gdzie wsiadli na 2 okręty, i do przyjaciół swoich w Hiszpanii popłynęli. Niektórzy z nich porzucić

musieli na gościńcu pojazdy swoje, pieniądze, kosztownejsze rzeczy, a nawet korespondencyą, które wojsko królewsko sardyńskie zabrało.

Alessandrya, jedna z najmocniejszych twierdz włoskich, opatrzona w żywność na 5 miesięcy, poddała się (jak wiadomo) za zbliżeniem wojska austriackiego. Sławny Ansaldo oniemiał. Dawniej już zapewne przysposobił się do ucieczki, i w pokoju swoim nic więcej nie zostawił, prócz muśztwa buntowniczych odezów.

Genua wróciła do posłuszeństwa. Jenerał Des Geneyś objął znowu rząd gubernatora, a deputacya miasta, złożona z margrabiego Sessa, byłego prezydenta, margrabiego Doria i adjutanta jenerała Des Geneyś, przybyła w nocy z dnia 14 na 15 b. m. do Alessandryi, z doniesieniem naczelnemu jenerałowi o zupełnem przywróceniu władzy królewskiej w Genui. Druga ta deputacya wyjechała potem z Alessandryi do Modeny.

Przednia straż wojska królewskiego sardyńskiego pod dowództwem jenerała Hrabiego Faverga weszła d. 10 b. m. do Turynu. Część tego wojska zajęła natychmiast warownie razem z gwardyą narodową. Nad wieczorem jenerał gubernator Hrabia Latour wszedł tam z większą częścią wojska swego. Całe miasto oświecone. Reszta wojska weszła najejdnę zrana.

Xiążę Cisterne i Margrabia Prie, którzy fałszywymi nadziejami uwiedzeni, wrócili przez górę s. Bernarda ze Szwajcaryi, przybyli w nocy z dnia 8 na 9 b. m. do Turynu, lecz spostrzegłszy błąd, śpiesznie udali się napowrót.

Hrabia Revel bawił tu w nadzwyczajnym złeopieniu Xiążęcia Genevois.

Xiążna Carignan przybyła z synem swoim z Nizza do Liworny.

Król neapolitański wyjechał d. 14 b. m. z Florencyi do Rzymu, ządą zaraz po świętach wielkonocnych miał udać się w dalszą drogę.

W skutku układów z dworem rzymskim, wojsko austriackie osadziło Ankong.

Jenerał rossyjski Jermolow, i jenerałny kwartmistrz Diebitsch, przybyli do tutejszego miasta.

W Ł O C H Y.

Neapol, dnia 9 kwietnia. Xiążstwo Kalabryi bawią od d. 4 b. m. z rodziną swoją w Caserta. W mieście tutejszem stoi 30,000 wojska austriackiego, które także zajmuje warownie. Przybył tu kardynał Ruffo.

Jenerał Rossarol, który na krótki czas przed wejściem austriaków do Neapolu, umknął do Messyny, a nierozsądny chciał tam ogłosić rzeczpospolitą i opanować cytaclę, widząc wstręt mieszkańców do podobnych zamysłów, musiał życie swoje śpieszną ucieczką ratować. Tutejsza jeneralna dyrekcyja policyjna, w wydanym obwieszczeniu ogłosiła go zdrajcą kraju, i kazała stracić, jeśliby się gdzie pokazał. Tu w Neapolu i po prowincyach wiele osób uwięziono. Rząd tymczasowy pod przewodnictwem Margrabiego Circello wydał d. 3 b. m. następujące postanowienie: „Gdy dowódcy wojska austriackiego uwięzili w prowincyach rozmaitych ludzi jako podejrzanym, przeto w Neapolu stanowi się tymczasowa junta złożona ze 3 członków, która bez sądowych formalności rozpoznawać będzie przyczyny ich uwięzienia; tych, którzy się okażą niewinnymi, natychmiast uwolni; tych zaś, którzyby zawinili, wraz z dowodami ich występku, do właściwego sądu odeszle. W juncie tej zasiadać także będzie wyznaczony przez jenerała Frimont,

oficer austriacki, który nie należał do stanowienia, udzieli jej potrzebnych objaśnień względem powodów uwięzienia."

Rząd tymczasowy wydał d. 24 marca postanowienie, cofając wszystkie mianowania na urzędy dyplomatyczne od d. 5 lipca 1820 do 23 marca 1821, których jest 21. Ci jednak urzędnicy odbiorą pensyą swoją do d. 23 marca. Innem postanowieniem rozpuszczono wszystkich zagranicznych oficerów przyjętych do służby wojskowej od dnia 5 lipca 1820; rozpuszczono także wszystkie milicje i oficerom jej odebrano patenta; wszystkie pasporta wydane od dnia 5 lipca 1820 uznano za nieważne; wszystkie nakoniec wydane od tego dnia mianowania na urzędy, wyższe stopnie, ozdoby i t. d. cofniono. Dziś wyszło obwieszczenie królewskie, zagrożające karą śmierci wszystkim, którzyby ściśle nie dopełnili urzędzenia przeciwko tajemnym towarzystwom i względem powszechnego rozbrojenia mieszkańców. Tacy, równie jak i ci, którzyby nadal uczęszczali do loży zwanej *Vendita carbonaria* lub innego podobnego zakazanego zgromadzenia, oddani będą pod sąd wojenny. Donosicielom zapewniono, iż nazwisko ich będzie utajone, i zostaną wolnymi od kary.

Oficerowie wyzusczeni imieniem Króla od nowego rządu, urządzają szatki wojska neapolitańskiego w *Salerno*. Oprócz pułków gwardyi, żandarmerji piesza i konna ma być w zupełnej swojej liczbie, i czynić zwyczajną służbę.

Donoszą z *Palermu*, iż kardynał *Gravina* objął przewodnictwo tymczasowej tamecznej junty rządowej.

Turyń, dnia 11 kwietnia. I tu także skończyła się rewolucya; wszystko wraca do dawnego porządku. Po bitwach d. 8 i 9 b. m. w okolicach *Nowary* i *Vercelli*, jazda austriacka i wojsko królewskie sardyńskie ścigały powstańców piemontskich, na których czele byli sprawcy rokoszu. Ci z przestrochu tak stracili przytomność, iż ludzi swoich porzucili, i śpiesznie przybyli do *Turynu*; zład onegdaj wieczorem umknęli. Nigdy nie było haniebniejszej ucieczki.

Wczoraj weszła tu przednia straż wojska królewskiego sardyńskiego, a część jego zajęła oytadellę. Jenerał *Latour* przybył we 2 godzin później z resztą wojska. Chce udać się do *Alessandryi*, jeśli tej jeszcze nocy nie odbierze wiadomości o poddaniu się wspomnianej twierdzy, co jednak tej nocy jeszcze nastąpi (nastąpiło).

Jenerałowie zbuntowanego wojska piemontskiego *Bellotti* i *Regis* przeszli dnia 8 b. m. na stronę austriaków. Jenerał *Santa-Rosa* dowodził w tutejszej oytadelli, nim ją oddał gwardyi narodowej.

Czynią tu uwagę, iż pierwsze postanowienia rządu rewolucyjnego wyszły dnia 10 marca, a zatem cała rewolucya, która miała wzruszyć wszystkie sąsiedzkie kraje, trwała tylko 30 dni.

Jenerałowie buntowników *Lisio* i *Colegna*, oraz *Margrabia de Corail*, syn margrabiego *de St. Marsan*, przybyli dnia 8 b. m. w 80 jazdy do *Turynu*, celem zajęcia oytadelli, i wpadnięcia z wojskiem tamecznym do *Alessandryi*; zamiar ich atoli nie wziął skutku.

Genua dnia 7 kwietnia. Z powodu dbeanych okoliczności Xiążę *Modeny* przywrócił karę szubienicy, którą zniósł po objęciu rządu. W *Nedolu*, *Modenie* i *Medyolanie* wyznaczone są ze strony austriackiej kommissye do sądzania więźniów stanu.

Od granic włoskich, dnia 10 kwietnia. Sprzeczne są wiadomości (pisze gazeta hamburska) odbierane z *Pescara*, nad cieśniną morza adriatyckiego, w prowincyi *Abruzzo*; zdaje się jednak, iż jenerał *Verdinois*, który tam dowodzi korpusem neapolitańskim, podda się, skoro się zapewni, iż naród życzy sobie przywrócenia dawnego porządku rzeczy.

Dnia 11. Xiążę *Genevois* napisał d. 31 marca z *Modeny* następujący własnoręczny list do Hrabiego *Andezeno*, gubernatora Xięstwa Sabaudzkiego. „Kochany Hrabio! W tej chwili odebrałem list twój pod d. 26 b. m. przywieziony przez Hrabiego *Grimaldi*. Możesz sobie wystawić, jak mię ucieszyła wiadomość, iż kolebka rodziny mojej okazała się czystą i nieskażoną wśród otaczających ją zewsząd zaburzeń. Szczerze tych wiernych poddanych uczucia zniewalają serce moje do najzupełniejszej wdzięczności. Zanoszę modły do Boga, aby im błogosławił raczył. Co się tyczy W Pana, postępowanie jego było we wszystkiem doskonałe, i nie wątpię, że będzie takim aż do końca. Zapewniy W Pan tych dobrych poddanych, iż byleby tylko trwali przy dobrym sposobie myślenia, ja daję słowo honoru, iż nigdy nie powinni się obawiać, aby ich obce wojsko strzegło; mogą to sami uczynić. Wkrótce odeszł W Pana synowiec, abyście obadwa mogli ich przekonać, iż wszystko, co by przeciwnie rozgłaszać chciało, jest zmyślonem, dla ich uwiedzenia. Zostaję z uczuciem nayszczerszej przyjaźni.” (podpisano) *Karol Felix*.

„P. S. Proszę W Pana, abyś senatowi sabaudzkiemu oświadczył radość moją z godnego jego postępowania, i zastrzegam sobie, iż sam wkrótce oświadczenie to powtórzę.”

Rząd w *Medyolanie* wydał dnia 8 b. m. obwieszczenie wzywając 8 ludzi, którzy się z *Lombardyi* bez pozwolenia i pasportu udali do *Sardynii*, aby w 10 dniach powrócili, i oddalenie się swoje usprawiedliwili; w przeciwnym razie postąpi się względem nich podług przepisów urzędzenia Cesarzkiego z dnia 8 lutego roku bieżącego. W liczbie tej jest 5 właścicieli lub ich synów z prowincyi medyolańskiej, a inni 3 są uczniami z *Medyolanu* i *Bresciami*.

Dnia 15. Xiążę *Genevois* wydał dnia 5 w *Modenie* odezwę, której treść następująca: „Dla uprzątnienia wszelkiego pozoru niewiadomości o woli naszej, i względnie, pod jakim uważamy bunt w *Piemencie* i *Genui*, ogłaszamy za buntowników tych wszystkich, którzy śmieli powstać przeciwko Królowi *Wiktrowi Emanuelowi*, lub po złożeniu korony przez niego, usłowali zmienić kształt rządu, oraz wszystkich którzy sprzyjali buntownikom. Dla okazania atoli łaski naszej tym, których za oszukanych lub uwiedzionych uważać możemy, nadajemy amnestyą wszystkim prostym żołnierzom, którzy do powinności swojej wrócili; podoficerom zaś w tym tylko razie, jeśli się usprawiedliwić potrafią; lecz wszystkich oficerów, którzy niepomni na obowiązki swoje i honor, należeli do buntowniczego wojska, ogłaszamy za wiarołomnych i wyznaczamy nagrodę za ich schwytanie. Końcem przywrócenia spokojności, poleciliśmy wiernemu wojsku osadzenie zbuntowanych krajów, i wezwaliśmy pomocy dostojnych naszych Sprzymierzeńców, rozkazując, aby każdy dobry poddany uważał to wojsko za przyjaciół i sprzymierzeńców. Nie możemy nikogo uważać za dobrego obywatela, kto

by śmiał nawet szemrzyć przeciwko przedsięwziętym środkom."

Uczniowie uniwersytetu w *Modenie* popełnili d. 6 b. m. wielki występ przeciwko rektorowi swemu. Po doniesieniu Xążęciu o tym występkę i wysłedzeniu najwinniejszych, trzech uwięziono, a kilku innych z uniwersytetu wypędzono, i prócz tego postanowiono, iż rok bieżący nie będzie się rachował dla uczniów szkoły prawa, którzy więcej, aniżeli uczniowie innych klasz należeli do rozruchu.

Xiężna *Florida*, małżenka Króla neapolitańskiego, wyjechała dnia 12 b. m. z *Florencyi* do *Rzymu*. Król *Ferdynand* bawiąc w *Florencyi*, przyszedł zupełnie do zdrowia.

Korsarze greccy czynią niebezpieczną żeglugę na czarném morzu, i dla opatrzenia się w potrzeby wojenne, zabierają wszystkie okręty kupieckie. Szanują tylko banderę rosyjską.

H I S Z P A N I J A.

Madryt dnia 3 kwietnia. Jest teraz zwyczajem w prowincjach hiszpańskich dawać braterskie uczty, które wyborne i cudowne skutki sprawiają.

Stany uchwały rocznie 150 milionów realów na listę cywilną, a w tej ilości jest 41 milionów 797,727 dla Króla.

Na sessyi dnia 30 z. m. Pan *Zapata* zwrócił uwagę stanów na umieszczony w gazecie paryzkiej artykuł, w którym przypisano temu deputowanemu wnioski, ścieśniające powagę Królewską. Oświadczył, iż pogardziłby takim artykułem, gdyby wolność druku panowała we Francyi; lecz że gazety tameczne zostają pod cenzurą, i przez wspomniany artykuł choiano dotknąć naród hiszpański, domagał się więc, aby rząd krajowy, przedsiębiorąc stosowne kroki, pozyskał od rządu francuzkiego zadosyć uczynienie. Hrabia *Toreno* namierzył, iż gazeta paryzka jest gazetą ministerjalną, i że cenzura wyrzuciła zbi-

cie pewnego zawartego w nim artykułu, które inna gazeta paryzka umieścić chciała. Pan *Moreno Guerra* nie tylko radził żądać zadosyć uczynienia, lecz nawet w przypadku odmówienia chciał się o nie postarać z orężem w ręku. Nareszcie Pan *Zapata* cofnął swój wniosek, a Pan *Toreno* powiedział, iż dosyć jest publicznie wspomnieć o niewiadomości i złośliwości niektórych gazetarzy francuzkich.

A F R Y K A.

Jeden z ministrów nowego Cesarza Marokańskiego *Muleja Izmaela*, znalazł go umarłego w łóżku w pałacu w *Tetuan*, w nocy z d. 14 na 15 marca. Tajono ten wypadek, i zmarłego w ogrodzie pałacowym pochowano. Przypadkiem dowiedział się o tém gubernator *Ash Ash*, i doniósł miastu. Nazajutrz wojsko ogłosiło Cesarzem brata zmarłego Monarchy. Ten kazał uwięzić wspomnianego gubernatora i żydą nazwiskiem *Izraela*. Zebralo się potem blisko 200 turek i żydów przed pałacem żądając wypuszczenia więźniów. Cesarz wezwał najznakomitszych spośród nich, chcąc się dowiedzieć, czego chcą, a po wysłuchaniu ich, kazał ich bić kijem, co zaraz nastąpiło. Mieszkańcy w *Tangerze*, uwiadomieni o śmierci Cesarza, ruszyli w liczbie 1000 ludzi dla oparcia się nowemu wyborowi. Zajęli wawóz idący z *Tangeru* do *Tetuan*; niedaleko ztamtąd był obóz cesarski, na który chcieli wpaść raptem; lecz Cesarz cofnął wojsko swoje ku *Tetuan*; udali się za nim tangerczykowie; 400 jazdy uderzyło na wojsko cesarskie, doznało dzielnego odporu, i wszystkie swoje sprzęty i t. d. utraciło.

Kurs wileński na assygnaty od dnia 26, kwietnia: rubel srebrny, 3 ruble kopiejek 95½, czerwony złoty nowy rubli 12 kopiejek 25, stary rubli 12 kopiejek 5, imperyal rubli 38 kopiejek 42½.

Wolno Drukować Ignacy Reszka Radzca Koleg. Kom. Cenz. Czel. — w Wilnie w Drukarni Redakcyi.

Obserwacje meteorologiczne.	Czas obserwacji	Wysokość Barom.	wys. Ther. Reau.	Wiatry.	Odmia. w powie.
	dn. 25 średnia.	27 cal. 10,7 lin.	+ 15,25 stopni	Polud. Wschod.	Pogoda
	dn. 26 średnia.	27 — 11,6 —	+ 16, —	Polud. Zachodni	Pogoda
	dn. 27 godz. 5	27 — 11,7 —	+ 10, —	Poludniowy.	Pogoda

List dziękujący.

Do Wielmożnego Kommissarza Ziem. Ptu Szawel, Michała Narbutta!

Z powszechném zasmuceniem Obywateli Ptu, została przyjęta wiadomość, że WMP. opuszczasz urządowanie; w piastowaniu którego, nowego prawie dowiodłeś problema „Ze człowiek pocziwy, acz ścisły w obowiązkach, rozsądny jednak w ich, wypełnieniu, umie pojednać powinność służby, z powinnością Obywatela.” Dokonanie w pełnej mocy, tych dwojga, tak trudnych, a rzadko z sobą połączonych sentymentów; dobrego serca WMP. i rozważney trafności, było dziełem. Zostanie to nazawsze w milej pamięci współobywateli Ptu Szawelskiego, a szacunek i przychylność, których w pośród nas, jako Obywatel Ptu mieszkając, doświadczać będziesz, przekonają WMP. ile cenimy wysoki jego charakter, ile też nasze serca, czuć wdzięczność umieją. Proszę to moje tłumaczenie uczuć obywatelskich, przyjąć za dowód wysokiego poważania dla Osoby WMP.

Oryginał podpisał. Antoni Burba Marszałek Ptu Szawelskiego i kawaler.

Roku 1821 kwietnia 2 dnia Szawle.

Doniesienie Teatralne.

W następujący Piątek to jest dnia 29 apryla

1821 na Benefis niżej podpisanego, dana będzie Opera z muzyką P. H. Berton pod tytułem: *Mężowie Kawalerowie* czyli *Maskarada w Oberży*. — Poprzedzi wcale nowa Komedya Opera w 1 akcie nłożona przez L. A. Dmuszewskiego pod tytułem: *Ulan*. Łaskawi amatorowie sceny Polskiej, niniejszy spektakl liczną swoją bytnością udarować raczą.

L. Zaleski.

Sądy Exdywizorskie.

3. Roku 1821 marca 11 dnia Sąd Taxatorsko-Exdywizorski remissą Sądu Gł. Wileń. 2 departamentu na usatysfakcyonowanie wierzycieli JW. Antoniego Prozora Wojewodz. Wileń. i kawalera naznaczony, zebrawszy się w zupełnym komplecie do majętności Mazuryszek, powodem niegotowości stron czynność swoją do dnia 25 kwietnia tego 1821 roku odroczył, w takowym terminie postanowivszy całe dzieło wziąć do ostatecznego rozbioru strony interessowane awizuje, aby w tym czasie ze wszelką gotowością sub amissione rei stawały o czem też strony przez Gazetę Kuryera Lit. zawiadamia. Prezydent Grodzki Ptu Zaw. Andrzej Bobrowicz Exdywizor. Sędzia Grodzki Brastaw. Bonifacy Wińcza Exdywizor. Sędzia Grodzki Ptu Wileń. Adam Zapasnik Exdywizor. Regent Wincenty Dąbsza.

Wilno dnia 25 Kwietnia 1821 roku v. s.

HISZPANIA.

Madryt dnia 3 kwietnia. Gazety tutejsze piszą, iż rząd nasz zajęty jest teraz zwołaniem kongressu dla utrzymania polityczney równowagi na zachodzie, do którego wszyscy monarchowie, nienależący do kongressu laybachskiego, mają należeć. Rząd hiszpański (pisze gazeta pruska stanu) myśli o rozpoczęciu nieprzyjacielskich kroków, i chce odesłać posłów tych mocarstw, które się sprzeciwiły przyjęciu w innych krajach konstytucyi hiszpańskiej.

Nadeszła do Madrytu z Lisbony wiadomość, iż następca tronu portugalskiego wypłynął z Rio-Janeiro w Brezylji na liniowym okręcie zwanym Don Juan VI. pospół z angielskim także liniowym the Saperbe. Królowie wkrótce jest spodziewany w Lisbonie.

TURCJA.

(z gaz. Zusch.) Od granic tureckich dnia 6 kwietnia. Tłumacz Porty, Kallimachi, miał z rozkazu Sultana, z wielu innymi grekami, zostać straconym.

Nie podpada żadney wątpliwości, że w całej Grecyi oddawna już osnowano plan rewolucyi; a toli w miejscach, gdzie turcy mają wielką przewagę, n. p. w stolicy, przyjdzie zapewne do wielkiego rozlewu krwi. Na Wołoszczyźnie też lękają się Bojarowie zemsty turków, i nie łączą się z Teodorem Sludzier, który pociągnął w góry. Łączących się z nim liczą, chociaż może za wysoko, na 8 do 10 tysięcy ludzi. Ypsylanti miaunuje siebie w odeswach swoich Xiażęciem Państwa, i pociągnął wielu do siebie zapewnieniem: że cała Grecya wzięta się już do oręża, i że na obcej pomocy polegać można. Miał tylko korpus 800 ludzi umundurował, pistoletami i pałaszami uzbroił. Wymordowanie turków w Galaczu powstało przypadkowo. Turek jeden pokłociwszy się z jednym kapitanem arnautów, uderzył go w policzek, a ten strzelił i zabił turka. Obawiając się zemsty turków, podburzył rodaków swoich, oraz wielu greków i wyciął do 200 turków. Podczas tych rozruchów powstał pożar i większa połowa miasta zgorzała. Kapitan zaś pociągnął do Jassy, gdzie znalazł wielu ochotników.

P. S. Podług najnowszych wiadomości panuje w Bucharescie wielkie zamieszanie; Turcy wychodzą znowu z twierdz swoich i ciągną ku miastu stołecznemu. Z drugiej jednak strony słychać znowu, że grecy pod wodzą Jakona Brankowar, uderzyli na nowego Xiażęcia Wołoskiego Kallimachi, otaczających go turków wycięli, a samego do Bucharestu przyprowadzili.

MULTAN I WOŁOSCZYŻNA.

Redakoya gazety naszej (pisze gazeta Korrespondenta warszawskiego) ma sobie nadesłany list zawierający najsłynniejsze, bo pod d. 13 kwietnia, wiadomości z Multan, a te są następujące: „Suzzo Hospodar multanński opuściwszy z re-

dziną Jassy, udał się do Bessarabii, skąd do Szwaycaryi wyjechać umyślił. W Jassach ajent austriacki P. Raab najwięcej teraz przykładą się do utrzymania publicznego porządku, a niemcy, którzy dla handlu i rzemiosł osiedli, odbywają strażę i patrole. Korpus Xiażęcia Ypsylantego ma już 36,000 zbroynych ludzi, a codziennie przybywają do niego grecy. Słychać, iż korpus ten ma przyszedź wkrótce za Dunaj, co gdy nastąpi, niebawnie spodziewać się należy wiadomości o bitwie z turkami.”

W późniejszym numerze tejże gazety Korr. Warsz. czytamy z Jass pod dnia 12 kwietnia: Wczoraj poszło 300 żołnierzy z jazdy i 700 z piechoty z oficerami do tutejszego kościoła katedralnego, gdzie poświęcono im chorągwie.

Xiażę Ypsylanty przebył Dunaj, ale tylko we 3,000 Greków. Wojsko jego w krótkim czasie urosło do 36,000 głów, a zewsząd cisną się do niego niezliczone tłumy ochotników.

Potwierdza się wiadomość o zdobyciu tureckiej twierdzy Galacza przez wojsko greckie.

WIADOMOŚCI ROZMAITE.

(z gaz. Zusch.) W Ibrailu zamordowani zostali wszyscy chrześcijanie przez turków, i miał tam weyść korpus turecki 14,000 ludzi; ale uzbrojeni już Grecy, Mołdawianie i Wołochy, jeśli się zgromadzą, utworzą korpus, który się takiej siły nie ulegnie.

Dnia 20 marca miała wielka liczba okrętów greckich ze wszystkich stron Archipelagu, z ciężką artylerją, pod obcą banderą, ukazać się przed Konstantynopolem. Zapewniano, iż się na nich 15,000 uzbrojonych greków znajdowało. Rząd turecki chciał użyć prawa przegladania, ale nie zezwolono na to. Wielki Sultán miał potem przywołać Patriarchę, chcąc go użyć za pośrednika. Obawiano się w Konstantynopolu wielkiej rzezi. Posel jeden cudzoziemski miał wyjechać. Wielu panów tureckich utraciło głowy, podobnie i wielki tłumacz Porty Xiażę Janko Kalimachi. Wiadomości tey od czarnego morza o przybyciu floty greckiej pod Konstantynopol, nadaje położeństwo do prawdy inna wiadomość z Liworny, że już od dawnego czasu wszystkie okręty handlowe greckie zbierały się przy wyspie Hydra czyli Idra, jakby na jaką wyprawę.

Do Xiażęcia Ypsylanti przyłączył się teraz i Xiażę Kantakuzen, potomek dawnych cesarzów greckich. Dostrzegacz austriacki z dnia 16 kwietnia donosi z Jass pod 31 marca, iż wiadomość, że N. Cesarz Rossyjski zganił przedsięwzięcie greków, sprawiła tam wielkie przerażenie i xiażęta zabierali się do opuszczenia kraju.

W Messynie, po otrzymaniu wiadomości o weyściu austriaków do Neapolu, powstało wielkie zamieszanie: włożono bowiem czerwoną czapkę na posąg królewski, który potem na kawałki zgruchotano.

Kurs wileński na assygnaty od dnia 22, kwietnia: rubel srebrny, 3 ruble kopiejek 94½, czerwony złoty nowy rubli 12 kopiejek 15, stary rubli 12 kopiejek — imperyal rubli 38 kopiejek 35.

Wolno Drukować Ignacy Reszka Radzca Koleg. Kom. Cenz. Czl. — w Wilnie w Drukarni Redakcyi.

Obserwacje meteorologiczne.	Czas obserwacji	Wysokość Barom.	wys. Ther. Reau.	Wiatry.	Odmia. w powie
	dn. 23 średnia.	27 cal. 9,9 lin.	+ 14,5 stopn	Poludniowy	Pogoda
	dn. 24 średnia.	27 — 10,03 —	+ 13,42 —	Polud. Wschodni	Pogoda
	dn. 25 godz. 5	27 — 10,3 —	+ 11,25 —	Polud. Wschodn	Pogoda

O g ł o s z e n i e.

Z polecenia Prezydenta Towarzystwa Typograficznego, Sekretarz tegoż Towarzystwa ma honor zapraszać wszystkich Członków, ażeby się raczyli zebrać, na zwy-
czajne roczne posiedzenie, które stosownie do § 7 organizacyi, od-
prawia się następney srody d. 27
t. m. o godzinie 11tej przed po-
łudniem, w sali biblioteczney u-
niwersytetu, na dziedzińcu świę-
tojańskim.

Doniesienie Teatralne.

W następujący Piątek to jest dnia 29 apryla 1821 na Benefis niżej podpisanego, dana będzie Opera z muzyką P. H. Berton pod tytułem: *Mę-
żowie Kawalerowie czyli Maskarada w Oberży.* —
Poprzedzi wcale nowa Komedyo Opera w 1 akcie
ulożona przez L. A. Dmuszewskiego pod tytułem:
Ulan. Łaskawi amatorowie sceny Polskiej, ni-
niejszy spektakl liczną swoją bytnością udarować
raczą. Ł. Zaleski.

Książki znajdujące się w Redakcyi Ga- zety Kurjera Litewskiego.

Bayki i Przypowieści Ignacego Krasickiego nakł.
tow. typograficznego. sr. kop. 15.
Dzieła Ignacego Krasickiego, podług wydania
Fr. Dmochowskiego, tomów 10. nakł. tow.
typograficznego. rub. sr. 6. kop. 60.
Geschichte des Ursprungs und Fortgangs der
deutschen Literatur bis auf die neuesten Zei-
ten nebst Auszügen aus den Werken der be-
sten deutschen Dichter und Prosaisten für
Liebhaber der deutschen Sprache und Lite-
ratur und besonders zum Gebrauch bey öf-
fentlichen Vorlesungen auf den Russisch-
Kaiserlichen Universitäten herausgegeben von
Benjamin Friderich Haustein Russisch Kai-
serlicher Hofrath und Adjunkt auf der Uni-
versität zu Wilna. k. 75
Instrukcyja do rozpoznania śmierci prawdziwey
od pozorney i o środkach jakie przedsiębrać
należy do ratowania osób w pozorney śmier-
ci zostających. Wydana przez radę medy-
czną przy ministeryum spraw wewnętrznych
roku 1819, z polecenia J.W. Rzymskiego Kor-
sakowa Jenerała piechoty Wojennego Guber-
natora Litewskiego i kawalera na język polski
z rossyjskiego przełożona: kop. 5
Kawaler Maltański przez Miss Annę Marię Por-
ter kop. 25.
Kilka uwag nad konstrukcyą języka niemiec-
kiego kop. 7½.
Listy o Włoszech napisane po frąцузku w 1785
roku, przez prezydenta parlamentu w Borde-
aux, Pana Dupaty, na polski język przeło-
żone. Części 3 kop. 80.
Nauka praktyczna około rozmnożenia owiec
hiszpańskich w Rossyi, zastosowana do uży-
cia we włościach skarbowych i obywatelskich.
Ułożona w Ministeryum spraw wewnętrznych
i na rozkaz Najwyższy w języku rossyjskim
wydana, przełożona na język polski kop. 40.
Ogrody północne czyli zbiór wiadomości o roz-
mnażaniu i pielęgnowaniu drzew owocowych
i roślin ozdobnych, o inspektach, treybhäu-
zach i oranżeryach, oraz o utrzymaniu ro-
ślin kwiatoowych w pokojach, OBYWATELSTWU
PROWINCY LITEWSKIEJ przypisane, przez Jó-
zefa STRUMILLĘ. w Wilnie nakładem i dru-

kiem A. Marcinowskiego, 1820 z 6cią tabli-
cami na miedzi rytymi, w oprawie włoskiej
z okładką drukowaną. Całe wydanie na pa-
pierze klejowym.

na papierze białym r. 2
— — — — — ordynaryynym r. 1 k. 60
O karmieniu pszczoł i o środkach ratowania
słabych. Wyjatek z rękopismu Mikołaja Wit-
wickiego o Pszczelnictwie kop. 10.
Opisanie nowego apparatusu do pędzenia wódki,
za pomocą którego prosto otrzymuje się spi-
rytus z oszczędzeniem pracy i opalu, przez
P. Reutera z ryciną kop. 15.
O potrzebie i pożytku czytania Pisma ś. Wyjątki
z dzieł świętych nauczycieli kościoła i innych
pisarzy zebrane, przez xieźdza Leandra Van
Essa Benedyktyna dawniejszego opactwa ma-
ryaenmünsterskiego w xieństwie padenborneń-
skim, potem proboszcza w Schwelenbergu
w xieństwie Lippe, teraz profesora uniwersy-
tetu i proboszcza w Marburgu kop. 50.
O robieniu papieru ze słomy, siana, ostu, drzewa,
kory drzewney i paździoru lnianego lub kono-
pnego kop. 7½.
Pan Jan ze Swisłoczy, kramarz wędrujący. Dzieł-
ko uznane przez Rząd cesarskiego wileńskiego
uniwersytetu za pożyteczne dla szkół para-
fialnych — z winieta i dewizą: „Pójdźcie
tutay kochane dzieci, widać, że się uczyć
choćcie, to dobrze; zobaczycie, ile na przy-
szłość z korzystacie z tego.“ Pan Jan rozdział
IV. — Nakładem Towarzystwa typograficzne-
go. Wilno w drukarni A. Marcinowskiego
1821. Cena exemplarza kop. 35.
Pieśni nabożne przez Franciszka Karpińskiego
podług ostatniego dzieł tego autora wydania.
nakł. tow. typ. kop. 10.
Początki Geometrii analityczney zastosowanej
do linii krzywych i powierzchni drugiego
porządku, przez J. B. Biot. Czł. Inst. fran-
cuzkiego i t. d. z piątego wydania na język
polski przełożone przez Antoniego Wyrwi-
cza rub. 2.
Poezya Franciszka Dyonizego Książnina, tomów
trzy, nakładem towarzystwa typograficzne-
go rub. 1.
Rzecz o wprowadzeniu i wielorakiem użyciu
kartofli kop. 10.
Statut W. X. L. nowo przedrukowany nakładem
tow. typ. r. 2 k. 50.
Sztuka rymotwórcza, Poema we czterech pie-
śniach, nakładem tow. typ. kop. 15
Urządzenie chłopów estońskich krótko zebra-
ne kop. 30.
Uwagi nad poezyą i wymową pod względem
ich podobieństwa i różnicy z ćwiczeniami
w różnych gatunkach stylu k. 75.
Wiadomość o piśmie pod tytułem Feriae Var-
savienses. kop. 15
Wyznania Dziwaka, przez Panią Opie kop. 10.
Zasady Agronomii czyli nauki o gruntach, przez
Michała Oczapowskiego rub. 1.
Zasady Chemii rolniczej, przez Michała Ocza-
powskiego kop. 50.
Zasady Rolnictwa rozumowanego Albrechta Thae-
ra, wyciąg skrócony przez Michała Ocza-
powskiego. Część I. kop. 50.

1. Wiadomości i prawidła dla młodzieży bez
doświadczenia, wychodzący na świat i sposo-
biący się do różnych powołań w społeczeńści.
Krótki wyjątek z Teofrona przez Kampe, wyło-
żył Józef Bychowiec były kapitan w. p. w Wil-
nie w drukarni XX. Missyonarzów roku 1821.
Rodzimy się niewiadomi i wszystkiego uczyć
się musimy. Nauka tym trudniejsza, im przed-
mioty jej są bardziey złożone, im jej zasady
głębiey się w umyśle ukrywają; należy więc pier-
wsze i drugie dobitnie wyjaśnić, jeżeli ma być
w zastosowaniu praktycznem użyteczną. Otoż
dzieło niniejsze tak postępuje wykładając dla
młodzieży sztukę trudną życia towarzyskiego.

O s w i a d c z e n i e

1. Oświadczenie imieniem mnie niżey podpisa-
nanej Sorki Mowszowey Kufmanowey obywa-
telki Grodzieńskiej czyni się w następney oso-
bie iż ja żalująca Sorka Kufmanowa
wspólnie z Star. Izraelem Leyzerowiczem But-
kowskim obywatelem Grodzieńskim, za dostawio-
ny do grodzieńskiego magazynu skutkiem zro-
bionego z Komissionerem 9 klasy W. Bremem
w roku 1814 kontraktu, prowiant i furaz mając
w skarbie Monarszym, należność rubli assygn.
trzydzieście dziewięć tysięcy pięćdziesiąt cztery
kop. trzydzieście trzy N. r. 30054, kop. 33, wyno-
szącą, w połowie mojemu aktorstwu uległą i do-
tąd nieuzyskaną, a świadectwem komisji Wi-
leńskiego prowiantskiego depu w roku 1816 febr.
24 dnia za N. 1640 wydanym zrealizowaną,
do odebrania takowej summy skąd należy, do-
kumentem plenipotencyjnym pod r. 1817 junii 9
dnia przed aktami Grodz. ptu Grodzieńskiego
łącznie z kompanistą swoim Star. Izraelem Ley-
zerowiczem Butkowskim przyznany, W. Tytu-
larnego Sowietnika Iwana Iwanowicza Zacha
umocowała, i władzę onemu nadała, lecz kiedy
od przyjaciół moich dochodzi w tym czasie mnie
wiadomość, że w aktach Grodz. Wileńskich pod
r. 1816 julii 16 dnia przyznana znajduje się
plenipotencya dnia 10 tegoż roku i mca niby
ode mnie, do odebrania skąd należy połowicznej
mojej schedy wzmienioney summy, Star. Izra-
elowi Leyzerowiczowi Butkowskiemu wydana,
oświadczam więc i do publiczney wiadomości po-
daję: że takowa plenipotencya jako subrehti-
ve utworzona i powodem późniey wydanego W.
Zachowi umocowania, już ustala, do czynnego
w imieniu moim względem odzyskania mnie na-
leżney powyższej summy działania lub zawiera-
nia z kimkolwiek w tey materji układów, temuż
Star. Izraelowi Leyzerowiczowi Butkowskiemu
służyć nie mogła i nie może, a stąd jeżeli Star.
Butkowski cokolwiek imieniem moim postanowił,
wszelką takową czynność jego, jako na niepra-
wnej, przezemnie niewydawanej dla jego i nieprzy-
znawanej plenipotencyi opartą, zażalam, mani-
festuję cofam i za nielegalną uważam, i tym
końcem niniejsze oświadczenie do akt zapisuję,
i opublikować przez gazety zamierzam. Sorka
Mowszowiczowa Kufmanowa.

Roku 1821 mca apryla 4 dnia, że takowe
oświadczenie do protokołu potocznego sądu Grodz.
Grodzień. jest zapisane i że poszłiny opłacone
świadczę. Agust Jakimowicz v. Regent. Grodz.
Grodzieński.

W e z w a n i e.

3 Niżej podpisany, będąc wyznaczonym za Sąd-
owego geometrę w majątności Michaliskach w poie
Wileń. położonej, przez niniejszą awizacyą ma
honor uwiadomić, JW. i WW. wierzycieli JP.
Hrabi Michała Brzostowskiego Marsz. Guber. Wileń.
iż po odbytych Sądzie Taxatorsko Exdywizorskim
w roku 1816 gdy dzieło poruczone sobie zaskute-
cznił, nieznajdując zaś sposobu skomunikowania się
z rzezonemi wierzycielami, postanowił przez ni-
niejsze doniesienie, upraszać aby interesowane stro-
ny do konkursow massy zeszłego mar. Brzostow-
skiego raczyły przybywać same albo zesłać umo-
cowane osoby dla obejrzenia sched im wydzielonych
i przyjęcia mapp tymże schedom odpowiednich a
to między 1 a 8 dniem maja roku teraźn. 1821.

Klemens Gosniawski Kom. Ptu Wileń.

2 Rozalia z Noakow, zamężna za szambela-
nem Klimowiczem córka Translatora Frydryka

Noak z Warszawy, która wyjechała do Ptu gro-
dzieńskiego, ma tu w sądzie sierotkim wscho-
dno pruskim, 1090 talarow pruskich, piene-
dzy. Ja jako naznaczony kurator czyli zastępca,
wzywam wzmienioną Rozalią Noak zamężną
Klimowiczową, lub successorow oney, iżby dla
odebrania tych pieniędzy z dowodami prawnemi
do mnie zgłosili się, i takową summę przyjęli.
Jeżeli jednak w terminie trzy miesięcznym, nikt
ani przez pismo, ani osobiście nie odezwie się,
wówczas przeciw im zarekwiruje się wyrok jako
na umarłych, i pieniądze skarbowi pruskiemu
przyznawane i oddane będą. W Królewcu pru-
skim, dnia 3 aprila roku 1821 podpisano: Sztel-
ter kommissarz Justycyi.

Z rossyyskim oryginałem zgodnie tłumaczył;
przysięgły translator Wilhelm Rehfeld.

Wezwanie successorów.

3. Niżej podpisanego, kompanista W. Karol
Ehorn nie uczyniwszy rozrachunku co do podzia-
łu apteki, i całej ruchomości tam znajdującey się,
ani też zostawiwszy testamentowey dyspozycyi
dla żony swojej W. Maryi z Kozłowskich Ehor-
nowey roku 1821 dnia 10 stycznia zszedł z tego
świata; zatym ażeby successorowie prawni zeszle-
go W. Ehorna lub umocowany, dla podziału
pozostalego po nim funduszu aptekę widzką w czę-
ści składającego do miasta powiatowego Widz
przybywali i jawili się do widzkiej wolney apte-
ki dla trzykrotnego zamieszczenia i ogłoszenia
do gazet Kuryera Lit tę okoliczność podaję.

Jan Kypko.

P e n s y a.

3 Z dozwolenia Imperatorskiego Wileńskie-
go Uniwersytetu zapowiedziana w Kuryerze Li-
teńskim w miesiącu styczniu pensya dla Panien,
otworzoną została 12 apryla w Werkach, o milę
od Wilna, pod dyrekcyą Pani Kozłowskiej.

Nauki jakie się dają na pensyi, są następują-
ce: Religia i nauka moralna; historia powszechna;
historia polska i rossyyska; jeografia; arytmetyka;
języki polski, rossyyski, francuzki i nie-
miecki. Nauka muzyki, granie na fortypianie i spie-
wanie. Rysunki, kaligrafija, sztuka pisania listów,
tańce, rozmaite damskie roboty. Stół, mieszkanie,
dózor i usługa są nayprzyzwoitsze. Dla odpra-
wiania nabożeństwa w kaplicy miejscowey w dni
niedzielne i świąteczne kapelan każdego czasu
przybywać będzie. Cena za to wszystko jest
umiarkowana. Jeśliby kto żądał lekcyi włoskie-
go języka lub grania na Arfie one mogą być
dawane.

Arendowna dzierżawa.

3. Dworzańska opieka powiatu Brasławskie-
go po rezolucyi w dniu 1 praesentium zaszłej
z mocy przedłożenia JW. pełniącego obowiązki
Cywilnego Gubernatora Wileń. Vice Gubernato-
ra Grafa Zyberga pod dniem 13tym junii 1819
za Nrem 5733 majątki po niżej wyrażone jako
nieodpowiednie do całego uiszczenia się re-
manentów skarbowych postanowiła z publiczney
licytacyi wypuścić w arendę więcey dającemu, i
niniejszą przez awizacyą zaprasza kontrahen-
tów do wzięcia w arendę tychże majątków pod
warunkami następnymi amo: każdy żądający
wziąć w arendę, powinien mieć dostateczną kau-
cyą i złożyć oną w dworzańskiej opiece ptu
Brasławskiego: zdo, opłacić z góry wykalkulo-

waney arendy tyle gotowego grósza, ile do dnia 23 teraż. mca apryla zajmować może remanent, termin na wydawanie praw arendownych przeznaczają dni 23, 26 i 29, praesentis, wszakże jeśliby który z kontrahentów w zamiarze wzięcia którego majątku przed powyższymi wyrażonym terminem lub po tych terminach miał determinację, może każdego czasu dla wzięcia arendownego prawa jawnie się do dworzan. Brastaw. opieki. Majątki przeznaczające się w arendę są następujące, 1mo: Zawierz JW. Mirskiej 2do: Hołowacze Szypelty, 3tio: Smotwy Tura, 4to: Kozaczyna JW. Bielikowicza, 5to: Dukszty same fundum i schedy przez exdywizyę na kredytorów rozdzielone, 6to: schedy po exdywizyi Autoniskiej, 7mo: Leompol JW. Wawrzeckiego, 8vo: Karolin W. Masłowskiego, 9no: schedy po exdywizyi Lenciskiej, Hommy, 10mo: schedy po exdywizyi herbowskiej Mazurkami zwane, 11mo: Jampol Kielska, 12: schedy kredytorom wydzielone z majątku Kazimierzowa, 13tio: Michalin Bienieckiego przez exdywizyę rozdzielone. Przez dworzańską opiekę i Marszałek ptu Brastaw. Michał Wawrzecki.

3 Od Policji miasta Wilna podaje się do publicznej wiadomości iż domy byłych starszych kahału Wileńskiego, niżej wyszczególnione, za nieprzedstawienie przez nich dokąd należy, uzyskanych z niedoimek na jęweyskim narodzie należnych podatków, po wydaleniu z onych właścicieli, nim będą wyprzedane z publicznej licytacji, od daty 6. Jerzego to jest dnia 23 apryla terażn. 1821 roku oddają się w aręde: a mianowicie: 1szy Leyby Grodzieńskiego na szklanney ulicy pod N. 228, 2gi Karpela Szlomowicza Snipiskiego na niemieckiej ulicy pod N. 377, 3ci Szymela Izraelowicza Joffy na Zmudzkiej ulicy pod N. 327, 4ty Gabryela Mayzela na Rudnickiej ulicy pod N. 278, 5ty Izraela Parćowicza Klaczki na Łukiskach bez N., 6ty Karpela Szlomowicza na Soltaniskach bez N. i 7my Mowizy Jankielowicza Łazduńskiego na Rudnickiej ulicy pod N. 277. Życzący wziąć takowe domy w arędowną dzierżawę mają się jawnie do policji miasta Wilna na terminu 19, 20 i 21 dni bieżącego mca apryla. Wilno 17 apryla 1821 roku.

Zasiadający w policji inspektor Królikowski.
Tytularny Sowietnik Hutowicz.

Publiczna sprzedaż dworku.

1. Na skutek rezolucji Mag. Wil. d. wczorayszego zakroczoney, zawiadamiając powszechność: iż dworek Oby. Gaydamowicza w tym mieście pod N. 593 i 594 na Zarzeczcu leżący, w dniach 29 t.m. apryla oraz 4 i 6 nadchodzącego mca maja 1821 r. z publicznej licytacji na wieczność zostanie wyprzedany; na teraz pomienione terminu dla jawienia się życzących ony nabydź zapraszam. Dat 1821 apryla 19 dnia. Józef Krzyżanowski P. B. M. W.

1. Od Litewsko-Grodzieńskiego gubernialnego Rządu ogłasza się: iż znajdujący się w mieście Grodnie dom, oddany do skarbu z massy Hrab. Ogińskiego, naznaczony z publicznego targu na sprzedaż dla nabycia którego wzywają się życzący, którzy zechcą przybydź dla targow do izby Skarbowey grodzieńskiej, na terminy: pierwszy dnia 30 kwietnia, drugi dnia 1, a trzeci 15 następującego miesiąca maja. Dnia 19 apryla 1821 r. Expedytor Krupowicz.

Ostrzeżenie.

1. Niżej podpisane dowiedziawszy się że WW. Sarnecki i Woydak dziedzice majątności

Skirniewa i Woydagow w trockim ptcie leżących pierwszy z nich majątność swą w dzierżawę, a drugi na wieczność oddać usiłują, mamy więc za obowiązek przez tę awizacyę ostrzedz wszystkich kontrahentów, ażeby w żadne tego rodzaju układy z wspomnianymi dziedzicami nie wchodzili, bowiem niżej podpisane za sześciolletnimi kontraktami mając oba te majątki zaarendowane i opłaciwszy dziedzicom z góry za lat sześć umowioną sumę samowolnie w początku drugiego roku przez nichże zdeponowane zostały, z jakowego powodu liczne straty poniosłszy, tak o powrót znacznych pretensyi jak równie rzeczonych possesyi podali do Guber. Wileń. Rządu prośby, w którym toż dzieło właśnie jest już bliskie ostatecznej konkluzyi. Gdyby przeto kontrahenci nie mieli zawodu i strat, z tego względu niżej podpisane przez awizacyę do Kur. Lit. podaną wszystkich interesowanych o tém zawiadamiają. Datt w Wilnie 1821 apr. 20 dnia. Maryanna Jurgaszkówna, Rozalia Jurgaszkówna.

Roku 1821 mca apr. 21 dnia, takową awizacyę może Redakcyja Kur. Lit. do gazet umieścić poświadczam. Michał Sawicki Prezydent Ziem, ptu Wileń.

Pantaleon.

Niżej wyrażony przybyły z St. Petersburga do Wilna już pokilkakrotnie dał dowody robiąc doskonałe Pantaleony, donosi iż ma do sprzedania gotowy Pantaleon Mahoniowy o sześciu oktawach z mechaniką angielską i nietwardą do grania w tonie bardzo wyborym jeśliby kto z amatorow chciał widzieć lub kupić, może w każdym czasie udać się do domu W. Kwinty za Trocką bramą. J. Noack.

Kareta i pantaleon.

3 Znajduje się do sprzedania nowomodna podwoyna kareta mało używana i pantaleon czotkowy na sześć oktaw z 4terma pedałami nowy, kto by życzył sobie nabydź, raczy zgłosić się do domu na ulicy Zamkowej pod N. 187, do mieszkającego tam inspektora nadwornego Sowietnika Bernarda.

Przedaż octu.

3. W sklepie domu Dobroszynności, jest do przedania ocet astragonowy w butelkach szampańskich bardzo mocny, butelka zł. 5 ocet podleyszy garniec złotych 4. W tymże sklepie znajduje się groch cukrowy rzadkiej wielkości i słodczy do przedania, funt po zł. dwa. W tymże sklepie sprzedaje się szpergiel, jest to gatunek koniczny, ale daleko prędzej można go rozkrzewić, gdyż i na piaszczystych gruntach można tenże zasiewać, garniec zł. 1 gr. 20.

Wyjeżdżają za granicę.

1 Do królestwa Pruskiego do miasta Królewca obywatel powiatu Wileńskiego szlachcic Onufry Grothuz z dwoma służącymi Andrzejem Pinczą i Grzegorzem Malinowskim, oraz żydem faktorem Abramem Aizykiem Ejszteynem na miesiąc sześć.

2 Do Holandyi odstawni kapitan wojsk rossyjskich, Alexander de Brunet ze służącym.

2 Do Królestwa Pruskiego, Nowogrodzkiej Gubernii z miasteczka Lubcza obywatel Saimoite Eliaszewicz Szymaszewicz przykaszcz i gildy kupca Aizyka Elzburga, z pomocnikami Eliaszem Gerszonowiczem Harkowem, i Szłomo Izraelowiczem Blochem na miesiąc 8.